

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.39/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. november 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt Terhelt1 törzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. február 26. napján kihirdetett Kb.III.26/2024/23. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. február 26. napján kihirdetett Kb.III.26/2024/23. számú ítéletével Terhelt1 törzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében, és ezért megrovásban részesítette.

[2] A tárgyaláson az ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott szintén három munkanapot tartott fenn a nyilatkozattételre, de a törvényes határidőben jogorvoslati nyilatkozatot nem tett. A védő a részére kézbesített ítélet ellen a nyitva álló törvényes határidőn belül felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezését indokolta. Kifejtette, hogy önmagában azon körülmény, hogy a vádbeli szolgálat nem minősült fontos szolgálatnak, nem jelenti azt, hogy az alegység ügyeletesi szolgálat ellátásának súlyos megszegése a társadalomra veszélyesség csekély fokát hordozná magában, így a bíróság által alkalmazott megrovás intézkedés eltúlzottan enyhe büntetőjogi szankció, és bagatellizálja a Magyar Honvédség elvárásainak megszegését. Az ügyészi álláspont szerint kizárólag a pénzbüntetés alkalmazása érheti el a büntetési célokat, és felelhet meg a cselekmény társadalomra veszélyességének, valamint a

bűncselekmény konkrét tárgyi súlyának. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján akként változtassa meg, hogy a vádlottat intézkedés helyett a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján – figyelemmel a Btk. 33. § (4) bekezdésére – pénzbüntetésre ítélje.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.384/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárás során a Be. 607. § (1) bekezdésébe, a 608. § (1) bekezdésébe, illetve a 609. § (1) bekezdésébe ütköző hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem követett el, azonban relatív hatályú eljárási szabálysértést vétett, amikor az utolsó szó jogán tett nyilatkozat elhangzását követően engedélyt adott a meghatalmazott védőnek arra, hogy az ítélethirdetésen ne vegyen részt. A vádlott hozzájárult a védő távollétéhez. A másodfokú ügyészség érvelése szerint, bár az ügyben a védelem nem volt kötelező, azonban, ha meghatalmazott védő van, a tárgyalásról való eltávovása esetén a tárgyalást folytatni a terheltnek a védelem jogára való megfelelő figyelmeztetése nélkül eljárási szabályt sért. Utalt a fellebbviteli főügyészség arra, hogy nincs lehetősége a vádlottnak arra, hogy védőjének tárgyalási jelenlétéről lemondjon. Ügydöntő határozat kihirdetésére elnapolt tárgyalás vonatkozásában a határozat a vádlott és a védő távollétében is kihirdethető, a jelen ügyben azonban egyazon tárgyalási napon folytatta le a bizonyítási eljárást és hirdetett ügydöntő határozatot a bíróság. A másodfokú ügyészség hivatkozott a BH2015. 218. számú eseti döntésre, mely szerint nem értékelhető feltétlen eljárási szabálysértésként mindez, hiszen a bíróság ugyanúgy nem végez további cselekményt, mintha ítélethirdetésre ténylegesen elnapolta volna a tárgyalást.

[5] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, ugyanakkor az általa megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan, mivel az hiányos és ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Utalt azonban arra, hogy ez a megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölhető. A egyéb érdekeltl 687/636. számú Szolgálati Intézkedés 4. és 12. pontjaira, a Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 24/2005 (VI. 30.) HM rendelet 315.1. pontjára, valamint 281.1. és 3. pontjaira hivatkozva fejtette ki, hogy téves azon első bírói álláspont, mely szerint a rendeltetési hely elhagyása azért nem róható a vádlott terhére, mert a szolgálati helyét ebédidőben hagyta el, az étkezés legális jogalap, továbbá az ebédet az öltözőkörletben is elkölthette, ugyanis a vádlott már elfogyasztotta az ebédjét a laktanya étkezdéjében amikor a migrénes fejfájás jelentkezett, és a szolgálati helyétől nem ebédelés céljából volt távol, továbbá a szolgálat megszakítás tényét sem a vezénylő zászlósnak, sem a vezető ügyeletnek de még a helyettesének sem jelezte. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint így a vádlott magatartásával a Btk. 438. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét valósította meg, ugyanis a szolgálati helyét elhagyta, annak hatékony figyelemmel kísérésére képtelen volt. Annak a ténynek pedig, hogy a helyettese a szolgálati helyen tartózkodott, legfeljebb a bűncselekmény minősített esete megállapítása szempontjából lehet jelentősége. A másodfokú ügyészség a kifejtetteknek megfelelően indítványozta megállapítani a történeti tényállást, azzal, hogy a szolgálati intézkedés száma helyesen 687/636, valamint, hogy a vádlott cselekményével annak 4. pontját is megszegte.

[6] A módosított tényállásból következően a jogi minősítés pontosítását indítványozta azzal, hogy a vádlott az adott bűncselekmény III. fordulata szerinti elkövetési magatartását valósította meg. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket felsorolta, azonban eltúlzottan enyhe joghátrányt alkalmazott a vádlottal szemben. A vezényelt katonai szolgálatok zavartalan ellátásához fűződő érdek érvényesülése, valamint az általános szolgálati fegyelem fenntartása érdekében a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása szükséges, azzal, hogy részletfizetés engedélyezhető, mivel kiskorú gyermekét egyedül neveli. Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezését a Btk. 438. § (1) bekezdés III. fordulatának felhívásával pontosítsa, a vádlottal szemben megrovás mellőzésével pénzbüntetést szabjon ki, és rendelkezzen annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[7] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően az eljárási szabályok betartásával járt el, azonban a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból részben megalapozatlan. A helyes következtetés levonásával azonban lehetőség van az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő, helyes tényállás megállapítására, és annak alapján a vádlott felmentésére.

[8] Utalt arra, hogy védence 10 percen belül kezelte a migrénes fejfájását, mely a szolgálatból semmiféle kiesést nem jelentett, mert az ebédelés és a fejfájás megszüntetésének együttes ideje sem haladta meg az ebédelésre engedélyezett időtartamot. Hivatkozott továbbá arra, hogy nem róható fel védencének jelentési kötelezettség elmulasztása sem, hiszen amikor a női öltözőben találkozott tanú3 zászlóssal, akkor jelentette neki, hogy miért nincs a szolgálati asztalnál. A Szolgálati Szabályzat 316.1. pontja szerint pedig a jelentési kötelezettségét a szolgálatot szervező alegység vezénylő zászlósa felé is teljesíthette. Juhos zászlós maga sem értékelte úgy, hogy bűncselekmény történt, hiszen nem intézkedett az alegység ügyeletes leváltására. Utalt a vádlott védekezésére, mely szerint, ha nem tudta volna olyan gyorsan a tüneteket megszüntetni, akkor azt az ügyeletes tisztnek jelentette volna, de így semmiféle kiesés nem történt a szolgálat teljesítésében. A védői érvelés szerint nem az nem láthat el szolgálatot, akinek fáj valamely, hanem akit a fájdalom gátol abban, hogy a szolgálati feladatait el tudja látni. Kifejtette továbbá, hogy védence magatartása nem csekély fokban volt veszélyes a társadalomra, hanem teljesen hiányzott a társadalomra veszélyesség, mert nem sértette vagy veszélyeztette mások személyét vagy jogait, illetve Magyarország alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban kifejtette, hogy sem a vezénylő zászlós, sem a századparancsnok és a dandárparancsnok sem látta az esetet bűncselekmény súlyúnak, és eleve fegyelmi eljárásban kívánták elbírálni. Ezért az ügyészség súlyosításra irányuló indítványának az elutasítását és védence felmentését kérte.

[9] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, és utalt arra, hogy időközben védencét díszelgő beosztásba helyezték át, ami parancsnokai töretlen bizalmára utal. Előadta továbbá, hogy

közvetlenül a váddal érintett szolgálatba lépést megelőző napokban kiképzési foglalkozáson megsérült a lába, és egészségügyi ellátás céljából kórházba vitték. Erről a szolgálat szervezéséért felelős előjárója is tudott. A vádlott azonban nem kérte a szolgálat átszervezését, hanem a sérülés ellenére is vállalta, hogy ellátja a szolgálatot, ahogy a migrénes fejfájás kezdetén sem merült fel benne, hogy a leváltását kérje, mert tudta, hogy a megfelelő gyógyszer megfelelő időben való beszedésével el tudja látni a kötelességét. Ez így is történt. A védői érvelés szerint a szolgálatra felkészítés okmányai nem tartalmaznak jelentési kötelezettséget, és nem világos, hogy mi lett volna a vádlott részéről a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezés más módon súlyosan történő megszegése, illetve mit lehetne súlyosnak értékelni. Kifejtette továbbá a védő, hogy a vádlott gyermekét egyedül nevelő anyaként 140-150 százalékon teljesíti a feladatait, az ügyre figyelemmel mégis kimarad a fegyver pénzből és az előléptetési lehetőségekből, pedig nőként egy díszalegységbe történő bekerülése mutatja leginkább, hogy milyen magas színvonalon teljesíti a feladatait. Utalt arra, hogy a büntetés súlyosítása a vádlott katonai karrierjét törné meg. Kifejtette, hogy a vádlottban az a szándék dolgozott, hogy bármilyen nehézség ellenére is teljesítse a kötelességét, ellássa a szolgálati feladatait.

[10] A védői fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben írtaknak megfelelően teljes körű. Ezért a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a joghátrány alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[11] A másodfokú bíróság előzményként rögzíti, hogy a Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség 3.Nyom.766/2023/3. számú vádiratában Terhelt1 törzsőrmester vádlottat a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségével vádolta és arra tett indítványt, hogy a bíróság büntető végzés meghozatalára irányuló eljárásban vele szemben pénzbüntetést szabjon ki. A Debreceni Törvényszék a 2024. augusztus 6. napján kelt Kbpk.II.33/2024/3. számú büntető végzésével a vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 230 napi tétel, napi tételenként 1300 Ft, összesen 299.000 Ft pénzbüntetést szabott ki. A végzéssel szemben a védő a törvényes határidőn belül tárgyalás tartását kérte.

[12] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. A tárgyalás tartására irányuló kérelem beérkezését követően előkészítő ülés kitűzéséről gondoskodott, melyen a tárgyalás mellőzésével hozott büntető végzését hatályon kívül helyezte. Mivel az előkészítő ülésen a vádlott nem tett a váddal egyező beismerő nyilatkozatot, az ügyet tárgyalásra tűzte ki. Az előkészítő ülésen és a tárgyaláson a vádlottal és a tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, a jogszabályoknak megfelelően került sor a tanú telekommunikációs eszköz használatával történő kihallgatására, és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává.

[13] A fellebbviteli főügyészség átiratában részletesen foglalkozott az elsőfokú ítélet kihirdetésének körülményeivel, arra az eredményre jutva, hogy a katonai tanács részéről nem valósult meg olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az iratok között rendelkezésre áll a 2025. február 26-i tárgyalás jegyzőkönyve, melyen részt vett védő1 ügyvéd a vádlott meghatalmazott védője is. A bizonyítási eljárás utolsó részének befejezését követően az ügyész és a meghatalmazott védő perbeszédet tartottak, majd viszonyválasszal éltek, végül a vádlott az utolsó szó jogán nyilatkozott. A tárgyalási jegyzőkönyvből nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mikor vonult vissza határozathozatalra, de az ítélethirdetés időpontjaként 13,00 órát határozta meg. A védő jelezte, hogy 13 órakor egy másik tárgyaláson kell részt vennie, tehát nem tud megjelenni az ítélethirdetésen. A vádlott hozzájárult védője távollétéhez. A fellebbviteli főügyészség álláspontja alátámasztásaként a BH2015. 218. számú eseti döntésben, valamint a 21/2007. BK. Véleményben foglaltakra hivatkozott. Az eseti döntés tartalma szerint nem értékelhető – felülvizsgálatra is okot adó – feltétlen eljárási szabálysértésként, ha a másodfokú bíróság a kötelező védelemre tekintettel a védő jelenlétében megtartott nyilvános ülésen a zárt tanácskozást megelőzően a határozat kihirdetésére még ugyanezen napra időpontot tűz, és ekkor az ügydöntő határozatát a védő távollétében kihirdeti. Ez esetben ugyanis a bíróság kizárólag a határozatot hirdette ki a védő távollétében, függetlenül attól, hogy erre nem egy másik tárgyalási napon, hanem néhány óra elteltével került sor. Ez olyannak tekintendő, mintha a határozat meghozatala és kihirdetése miatt a nyilvános ülést elnapolta volna. A Kúria álláspontja szerint önellentmondás lenne feltétlen eljárási szabálysértésként értékelni a védő távollétét a nem több napra elnapolt, hanem a nyilvános ülés eredeti határnapján folytatott ülésen, amelyen a határozat kihirdetésén kívül más érdemi eljárási cselekmény már nem történik. E jogértelmezés a Be. 425. § (3) bekezdése alapján megfelelően irányadó az elsőfokú tárgyaláson történő határozathirdetésre is. A büntető kollégiumi véleményben foglaltak szerint amennyiben a terheltnek – bár az adott büntetőügyben a védelem nem kötelező – meghatalmazott védője van, a védőnek a tárgyalásról való eltávozása esetén a tárgyalást folytatni, a terheltnek a védelem jogára való megfelelő figyelmeztetése nélkül: eljárási szabályt sért. Az indokolásban írtak szerint, ha a védő a tárgyalásról – anélkül, hogy a terhelt a védelemről lemondhatott volna – eltávozik, illetve az ítélethirdetésről távol marad, ez korlátozza az alapvetően garanciális jellegű joggyakorlásának lehetőségét. Ezért, ha a védő a terhelt hozzájárulása nélkül távozik a bíróság köteles a terhelt figyelmét a védelemnek a törvényben biztosított jogára felhívni. Ilyen figyelmeztetés nélkül a tárgyalás nem folytatható, annak el nem halasztása eljárási szabályt sért. Ha azonban a bíróság a határozat meghozatalára és kihirdetésére a tárgyalást elnapolja, és az ennek alapján kitűzött tárgyaláson a védő szabályszerű idézés ellenére nem jelenik meg, a határozat a távollétében is kihirdethető. Figyelemmel arra, hogy a jelen ügyben a védelem nem volt kötelező, és a vádlott a bírósági tárgyaláson, a bizonyítási eljárás lefolytatását követően járult hozzá ahhoz, hogy a meghatalmazott védője távol maradjon az ítélethirdetéstől, ténylegesen eljárási szabálysértés nem valósult meg. A védő igénybevétele a vádlott saját rendelkezésén alapult, mivel a védelem nem volt kötelező, így a védő részvételéről a vádlott ideiglenesen vagy végleg le is mondhatott. Hozzájárulásával történt a védő távolmaradása, és az erről való megállapodás is a bírósági tárgyalás keretében történt. A Kúria álláspontja szerint is kihirdethető az ügydöntő határozat a védő távollétében, abban az esetben is, ha nem ítélethirdetésre való több napos elnapolás történik.

[14] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a nyomozás során ténybeli beismerő vallomást tett, a bírósági szakban - nyilatkozata szerint - nem érezte magát

bűnösnek, azonban ténybelileg nem vitatta a vádban foglaltakat. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a nyomozás során és a tárgyaláson tett ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai és a rendelkezésre álló egyéb – okirati – bizonyítékok alapján állapította meg. Ítélete 3. oldal 3. bekezdésétől a 6. oldal 1. bekezdéséig sorolta fel az általa megismert bizonyítékokat, majd a 6. oldal 2. bekezdésétől az 5. bekezdésig értékelte azokat. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a tényállást miért ténybeli beismerő vallomására, és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapozta. A katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[15] Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekménynek a rendelkező részben írt jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor Terheltl törzsőrmester vádlott bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. Egyetértett azonban a másodfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával abban a tekintetben, hogy a vádlott magatartásával nem a történeti tényállás IV. fordulata szerinti, hanem III. fordulata szerinti elkövetési magatartást fejtette ki.

[16] A Btk. 438. § (1) bekezdésében írt kötelességszegés szolgálatban vétségét az követi el, aki ör-, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban – az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve – elalszik, vagy a szolgálat ideje alatt szeszes italt, illetve kábítószer vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. A egyéb érdekeltl 53. számú épületre vonatkozó épület ügyeleti szolgálat 687/636. számú szolgálati intézkedése 4. pontjában foglaltak szerint a szolgálat tartózkodási helye az 53. számú épület északi bejáratánál kijelölt szolgálati hely, amely ténylegesen az épület földszintjén az épület főbejáratától jobb oldalon elhelyezett szolgálati asztal volt. A Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 24/2005. (VI. 30.) HM rendelet 315.1. pontja szerint az épület (alegység) ügyeleti szolgálat rendeltetése a belső rend és fegyelem megtartása, az épületben elhelyezett javak védelme, valamint a laktanya (objektum) ügyeletestől kapott parancsok végrehajtása, illetve végrehajtása. Tartózkodási helye a szolgálati asztalánál van, amelyet a bejárat felőli oldallal szemben a falnál kell elhelyezni és ki kell jelölni a jelentkezés helyét. A 316.1. pont szerint az épület (alegység) ügyeletes közvetlenül a szolgálatot szervező alegység vezénylő zászlósának, ahol ilyen nincs az alegység parancsnoknak, az ügyeleti szolgálat tekintetében pedig a laktanya (objektum) ügyeletesnek és helyetteseinek van alárendelve. A 281.1. pontja szerint az ügyeleti szolgálatba vezényelték kötelesek a szolgálati helyükön tartózkodni, azt csak a szolgálati intézkedésben megszabott feladatok (ellenőrzés, étkezés, stb.) időtartamára egymást váltva hagyhatják el. Ahol nincs helyettes, ott távozásukat és visszaérkezésüket jelentsék az eljáró ügyeleti szolgálatnak. A 281.3. pontban írtak szerint az ügyeleti szolgálatban állók csak a vezető ügyeleti szolgálat engedélyével szakíthatják meg a szolgálatukat (pl. rosszullet esetén). Ilyen esetben az engedélyt adó személy intézkedik a pótlásra és a szolgálatot átvevő személy felkészítésére.

[17] A fenti szabályozásból következően az épület ügyeletesnek nappali időszakban a kifejezett szolgálati tevékenységen, illetve étkezésen és rendes napi szükségletek elvégzésén kívüli időben az ügyeleti asztalnál kellett tartózkodni. A rendeltetési hely egyéb okból történő elhagyása esetén azt jelenteni kellett a vezető ügyeleti szolgálatnak, de legalább a szolgálatot szervező alegység vezénylő zászlósának. Ehhez képest a vádlott még helyettesével sem közölte, hogy milyen célból és hová távozik. Mivel a szolgálati hely elhagyásának feltétele a jelentéstétele volt, ennek hiányában a vádlott engedély nélkül hagyta el a szolgálati helyet, így a Btk. 438. § kötelességszegés szolgálatban vétségének III. fordulatát valósította meg.

[18] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető körülményeket, és nem tévedett, amikor az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára figyelemmel a vádlottat büntetés kiszabása helyett a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlotti kötelességszegés arra a magatartásra vezethető vissza, hogy Terheltl törzsőrmester a migrénes fejfájás jelentkezését követően minél gyorsabban próbálta szolgálatra képes állapotba hozni magát. Cselekményének társadalomra veszélyessége pusztán abban áll, hogy mintegy 10 perces időtartamon keresztül sem a vezető ügyeleti szolgálat, sem a vezénylő zászlósa, de még saját helyettese előtt sem volt ismert pontos tartózkodási helye, nem volt azonnal elérhető. Mindezekre figyelemmel nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen vele szemben, és megrovásban részesítette. A másodfokú bíróság egyetértett a katonai tanács ezen döntésével, és az ítéletét helybenhagyta, egyben helytelenítését fejezi ki Terheltl törzsőrmester vádlott jogellenes cselekménye miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[20] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2025. november 5.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.III.26/2024/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.39/2025/6. számú végzése folytán Terhelt1 törzsőrmester vádlott tekintetében 2025. november 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 5.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..